

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Вих. ВА 18/438

Аркуш 1 із 3-х

РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ
БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА

**Високопреосвященним і Преосвященним Архієпископам та Митрополитам,
боголюбивим єпископам, всечесному духовенству,
преподобному монашеству, возлюбленим братам і сестрам,
в Україні та на поселеннях у світі сущим**

*Бо хлоп'ятко нам народилося, сина нам дано; влада на плечах у нього;
і дадуть йому ім'я: Чудесний порадник, сильний Бог,
Отець довічний, Князь миру (Іс. 9, 5).*

Христос народився! Славимо Його!

Дорогі в Христі!

Сьогодні небо і земля сповнюються світлом радості та миру. Ангели й люди, усе сотворіння вітає народженого в людському тілі Христа-Спасителя. Усі ми разом із пастирями та мудрецами спішимо до вбогого вертепу, щоб разом із Марією та Йосифом вклонитися воплощеному Богові, який спочиває в яслах на сні. Спішимо прийняти любов і мир, які Господь приносить із собою у світ ненависті та насильства.

Євангельська розповідь про Різдво Христове передає нам вустами ангела Благу Вість: «... ось вам знак: Ви знайдете дитя сповите, що лежатиме в яслах» (Лк. 2, 12). У різдвяних колядках і богослужіннях цієї таїнственої ночі чуємо, як велика сила небесного війська хвалить Бога й промовляє: «Слава на висотах Богу й на землі мир людям його вподобання» (Лк. 2, 14). Цей ангельський спів про славу на висотах і мир на землі сповіщає нам, що здійснилося пророцтво Ісаї про Месію – Князя миру (Іс. 9, 5). Усе людство, очікуючи народження Спасителя, сподівалося на початок нової ери у своїй історії, – нового часу, коли Месія, як Князь миру, поверне гармонію в стосунки між людьми, усуне всяке насильство людини над людиною; уже не так, як Його прабатько Давид, буде переможцем у війні, але як Син Божий здолає саму причину воєн і ворожнечі – людський гріх, оте лихо, що є найбільшим спотворенням райського щастя.

Людина створена Богом для миру, що є ознакою присутності й дії Святого Духа (пор. Гал. 5, 22-23). Незважаючи на свою впалу через гріх природу, людина постійно прагне цього миру, хоч не завжди вміє його досягнути. Невипадково наша Божественна Літургія, закликаючи до встановлення і укріплення благословенного Царства Отця, і Сина, і Святого Духа, відразу молиться за мир з висот для всього світу і добрий стан святих Божих Церков. Саме нинішнє свято нам сповіщає, що Христос – Князь миру і що Божа могутність об'являється в мирі.

Утім, коли ми чуємо слово «князь», відразу думаємо про людину, яка має владу і силу. Ми зустрічаємо «князів», добрих і злих, у різних сферах людського життя: політично-суспільній, трудовій, сімейній і навіть церковній. Однак з євангельської перспективи та у світлі прикладу Христа як Князя миру, стає очевидним, що Божа влада – це служіння, а Божа сила – це безмежна і безкорислива, вірна і жертвна любов Господа до свого створіння.

Людина зможе жити в мирі і стати служителем миру для інших лише тоді, коли прийме народженого сьогодні Князя миру у своє серце, у свій внутрішній духовний світ, в особисте і суспільне життя. Святий Павло пише в Посланні до ефесян: «Він наш мир» (Еф. 2, 14). Отож найвищий прояв Божої всемогутності, прояв сили і влади Князя миру – це не приниження іншого через несправедливість і насильство, а служіння ближньому в безкорисливій любові задля миру!

Часом у щоденному житті нам видається, що сильним є той, хто може принизити іншу людину. Однак насправді такий прояв сили – це насильство. Тож стоячи перед яслами Князя миру, ми починаємо розуміти, що насильство – це завжди аргумент слабкого, який хоче видати себе за сильного, це поведінка боягуза, що просто лякається іншої людини, навіть найслабшої.

Христос зазнавав насилля практично з моменту народження. Цар Ірод, якого в історії називають великим, насправді був малим боягузом: боявся за свою владу, почувався невдахою перед обличчям Бога у немічній Дитині. Щоб утримати владу і пов'язане з нею багатство, вдався до насильства: наказав убити виффлеємських малят, дітей власного народу! Та Божий мир завжди сильніший за людське насилля, тому саме він перемагає.

Стратегію підступного нападу, агресії чи сліпого насильства як шляху до запевнення своєї влади обирає безсилий і слабодухий, бо нічим іншим не може переконати чи повести за собою. Натомість запорукою справжньої перемоги і тривалого миру часто стає людська слабкість, одягнена в Божу силу. Згадаймо, як об'явив Господь Апостолові народів: «Моя сила виявляється в безсиллі» (2 Кор. 12, 9). Немічне Боже є сильнішим від позірно могутнього людського. Ірода незадовго після народження Господа Ісуса поховали, а Христос – Князь миру – живий вчора, сьогодні і навіки! (див. Євр. 13, 8).

Дорогі в Христі! Святкувати Різдво – це сповнюватися миром із небес і сказати «ні» насильству. Приймемо новонародженого Спасителя як Князя миру в наші родини і станьмо, за прикладом святого Йосифа та Богородиці Марії, носіями і хранителями миру. Уникаймо будь-якого насильства – у словах і вчинках – передусім у родинному колі, у стосунках чоловіка і жінки чи батьків і дітей. Відкидаймо культуру смерті, яка допускає вбивство невинних ненароджених і заохочує, як це буває в деяких країнах світу, важкохворих або старших людей вкорочувати собі віку під маскою так званої «солодкої смерті», що є насправді нічим іншим, як викликом проти Бога і злочином проти святості й недоторканності людського життя.

Нехай залунає прабатьківська колядка в наших школах та інших навчальних закладах, запобігаючи проявам насильства серед дітей. У суспільстві, в якому живемо, не дозволяймо, щоб сліпе фізичне чи моральне насильство було засобом політичної боротьби. Представники політичних сил, які заохочують до насильства і розпалюють конфлікти, насправді є слабодухими і ніколи не будуть здатними послужити спільному благу нашого народу. Хоч би де ми жили: в Україні, яка в недалекому майбутньому обиратиме президента і парламент, чи в країнах наших поселень –

підтримуємо тих, хто йде до влади не з метою панування, а щоб служити і має силу протистояти насиллю, утверджуючи справедливий і тривалий Божий мир.

Святкуймо сьогодні Різдво Христове та будьмо носіями небесної радості й миру, перемагаймо насильство і страх, як в особистому житті, так і на всіх фронтах війни, наслідки якої кожний із нас сьогодні дуже глибоко переживає. Чужоземній агресії протиставмо, як це роблять захисники рідної землі на Сході України, жертвність нашої любові, дієву солідарність із жертвами агресії, витривалість у молитві, якою спільно прикликаймо Божий мир на нашу землю, у наші родини і серця! Нехай сповняться на нас слова пророка Ісаї: «Не чути буде більше про насильство в твоїм краю та про спустошення й руїну в твоїх межах. Ти зватимеш твої мури спасінням, славою – твої ворота» (Іс. 60, 18).

Дорогі браття і сестри! Оцим різдвяним словом вітаю кожного з вас, батьків з дітьми, старших із молоддю, що сьогодні, як домашня Церква, приймаєте до своїх родин новонародженого Христа. Спішу з благовістю радості й миру до тих, хто є на заробітках – далеко від свого дому та від близьких, обіймаю вимушено переселених братів і сестер, що тужать за рідною стороною, та всіх, хто сьогодні носить на своєму тілі й у душі рани війни та насильства.

Особливо вітаю з Різдвом Христовим наших військових, які є оборонцями миру та переможцями війни. Лину думками та молитвою до холодних тюрем, де страждають наші військовополонені й в'язні сумління, до лікарень, де одужують поранені в боях за нашу Батьківщину, до домівок, де вбиті горем українці переживають втрату своїх рідних внаслідок війни. Господь миру є з усіма нами! Хай різдвяна зоря сяє нам своїм світлом, а в кожній хаті дзвінко лунає пісня-коляда:

*Ангели співають:
«Слава» восклицають,
На небесах і на землі
Мир проповідують.*

Усім бажаю справжньої радості дітей Божих, веселих свят Різдва Христового та щасливого, мирного і благословенного нового року!

Христос народився! Славимо Його!

Святослав
† СВЯТОСЛАВ

Дано в Києві,

при Патріаршому соборі Воскресіння Христового,
у день Святого отця нашого Миколая, архієпископа Мир Лікійських, чудотворця,
19 (6) грудня 2018 року Божого